

Zamyslenia na týždeň po svätodušných sviatkoch

Utorok 22. mája 2018

Piesne: ES č. 251, 179

Text: Ž 104, 24 – 31

„24Ako mnoho je Tvojich diel, ó Hospodine! Všetky si múdro učinil, zem je plná Tvojho tvorstva. 25Tu more veľké, širošire; tam hemženia je bez počtu i živočíchov malých s veľkými. 26Tam lode plavia sa, tam Leviatan, čo si ho stvoril, by sa hrával v ňom. 27Všetko to očakáva od Teba, aby si im načas dával pokrm. 28Keď im ho dávaš, zbierajú; otváraš ruku, nasýtia sa dobrými vecami. 29Keď skrývaš svoju tvár, ľakajú sa; keď odnímaš im ducha, skonávajú a vracajú sa do prachu. 30Keď svojho Ducha vysieľaš, sú stvorené; tak obnovuješ povrch zeme. 31Naveky sláva Hospodinovi! Nech sa raduje Hospodin zo svojich diel!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Päťdesiatdňové obdobie po Veľkej noci nám uzatvorili svätodušné sviatky. Tie nám pripomenuli udalosti Letníc, teda zoslania Ducha Svätého. Duch Svätý je v prostredí Starej zmluvy vnímaný ako nejaká tajomná životodarná sila, ktorá uvádza veci do pohybu. Duch Svätý zohráva v živote každého veriaceho dôležitú úlohu. On aj pri každom jednom z nás uvádza veci do pohybu. Aj v živote nás kresťanov pôsobí ako životodarná sila. Martin Luther pri výklade tretieho článku Apoštolského vyznania píše: „Verím, že ja z vlastného rozumu ani zo svojej sily nemôžem v Ježiša Krista, svojho Pána, veriť a k Nemu prísť, ale že ma Duch Svätý evanjeliom povolal, svojimi darmi osvietil, v pravej viere posvätil a zachoval; ako aj celé kresťanstvo na zemi povoláva, zhromažďuje, osvecuje, posväcuje a v Ježiši Kristu pravou jedinou vierou zachováva.“ Hospodin nás skrze Ducha Svätého udržuje pri živote. Udržuje nás pri tom duchovnom, ako sme mohli počuť z Lutherovho výkladu, ale rovnako aj pri tom telesnom, ako sme to počuli z prečítaných veršov 104. žalmu, kde je napísané: „Všetko to očakáva od Teba, aby si im načas dával pokrm. Keď im ho dávaš, zbierajú; otváraš ruku, nasýtia sa dobrými vecami. Keď skrývaš svoju tvár, ľakajú sa; keď odnímaš im ducha, skonávajú a vracajú sa do prachu.“ Prítomnosť Božieho Ducha v nás teda spôsobuje život. A pôsobením Ducha Svätého v nás je aj Jeho ovocie, o ktorom píše apoštol Pavel v Liste Galatským: „Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť.“ (G 5, 22 – 23). Martin Luther o ovocí Ducha píše ako o tom, ktorým je Bohu vzdávaná úcta a prostredníctvom čoho sú doslova „lákaní ostatní k učeniu a viere v Krista.“ Ako je to s nami, bratia a sestry? Sú ľudia okolo nás naším ovocím lákaní

k viere v Ježiša Krista, alebo ich skôr od viery odpudzujeme? Aké ovocie poznať z nášho života? Je to naše ovocie ovocím Ducha Svätého, alebo sa tam vkráda iný, nie Boží duch? Žalmista píše aj o odňatí Ducha Svätého, čím nás upozorňuje, že prítomnosť Božieho Ducha nie je samozrejmosť a práve preto by sme o ňu mali neustáli prosiť, ale i za ňu ďakovať, veď pôsobí pri nás a v nás skutočne veľké veci. Amen.

Modlitba:

Otče náš nebeský, ďakujeme Ti za dar Ducha Svätého, ktorým si založil cirkev a až dodnes ju zachovávaš. Prosíme Ťa, dávaj nám i naďalej dar Ducha Svätého, ktorý by nás naplnil opravdivou radosťou a istotou spasenia. Nech nás On každého dňa i naďalej evanjeliom povoláva, svojimi darmi osvecuje, v pravej viere posväcuje a zachováva. Amen.

Mgr. Anna Debnárová, evanjelická a. v. farárka, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK v Bratislave